

Altıncı Söz'de emanet ve şükür

Emanetler Yumağında Neler Var?

Öncelikle, “bir kanun-u emrî”² olan ruhumuz bizde Allah’ın bir emanetidir.

“Emânetin müteaddit vücûhundan bir ferdi, bir vechi olan ene”³ bizde Allah’ın bir emanetidir.

Esasen, ene’mizin ‘benim!’ dediği her şey Allah’ın üzerimizdeki sayısız emanetlerindedir.

Öyle emanetler ki, “Gök, zemin, dağ, tahammülünden”⁴ çekinmiş ve korkmuştur.

Maharet, emaneti aldığımız gibi, aldığımız günün safiyetinde, arılığında, duruluğunda, sadeliğinde, günahsızlığında, masumluğunda teslim etmektir.

Öldüğümüzde elimizde kırıp döktüğümüz, dağıtıp tarumar ettiğimiz, hukukuna riayet göstermediğimiz, temellük ettiğimiz emanet bulunmamaktır.

Ama Heyhat ki Heyhat!

İsyanımız, günahımız çoktur!

Vebalimiz, hainliğimiz fazlacadır!

Su-i istimalimiz, benciliklerimiz, temellüklerimiz...

Kulluğumuzu unutup, ulûhiyete soyunmak gibi bahtsızlıklarımız...

Emaneti unutarak, malikiyete oynamak gibi densizliklerimiz...

Acziyetimizi unutarak, zulme şiddete davranmak gibi haddi aşmalarımız...

Fakriyetimizi unutarak, mülkiyet dâvâsına kalkmak gibi, Kur’ân’ın ifadesiyle, “mal toplayıp sayıp durmak”⁵ gibi hamakatimiz, elimizde emanet namına ne varsa şükürsüzlük derelerine fırlatıp atıyor!

Bizi küfran-ı nimet içinde kadir kıymet bilmez, emanete riayet etmez bir kimliğe sokuyor!

Bizi tanınmaz hale getiriyor!

Bu ameller emanete riayet değil; ihanet amelleridir!

Nefis Zor Bir Emanetçidir

Ne kadar da terbiye etseniz nefis ihanet istiyor, isyan istiyor, günah istiyor, uçurumun kenarlarında yuvarlanmak istiyor, ateşin çeperlerinde dolaşmak istiyor!

Bu yüzden Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki:

“Benimle sizin misaliniz, ateş yakıp da çekirge ve pervaneler ateşe düşmeye başlayınca; onları oradan uzaklaştırmaya çalışan adamın hâli gibidir. Ben sizi ateşe düşmekten korumak için, eteklerinizden tutuyorum. Siz elimden kurtulmaya çalışıyorsunuz”.⁶

Nefis böyle iken; kalbin, emre karşı boynu kıldan ince!

Nefsin bu rezil istekleriyle teslim-i ruh ederse eğer, ruhun hali perişan!

Emaneti sahib-i hakikisine satmamış olduğundan, emanette emin olmadan teslim-i ruh etmiş olacak!

Emanete hıyanet cezası görecek!

Emaneti çarçur etmenin ve saçıp savurmanın vebalini çekecek!

Bu ise, ahirette hasarettir, hüsrandır!

Oysa emanete hıyanet etmeden, emanette emin olarak bir teslim-i ruh eylesek...

Artık başka imtihanımız olmayacaktır!

Dipnotlar: 1- Lem’alar, s. 208. 2- Sözler, s. 478. 3- Sözler, s. 494. 4 - Ahzâb Sûresi: 72; Sözler, s. 494. 5- Hümeze Sûresi: 2. 6- Müslim; Kitab’ul-Fedâil, 2285 ve Atımed b. Hanbel, (Müsned); İmam Nevevi, Riyaz’üs-Sâlihîn, 1/325

02 Haziran 2014, Pazartesi